

вѣнхъ грѣха; както мѣдна-та змія, напра-
 веиа отъ Мойсеа въ пѣстинѣ-тѣ, прили-
 чаше на сѣщѣ зміи, нѣ безъ змійскій
 ядъ; сѣще и Христосъ вѣше истинскій чло-
 вѣкъ, нѣ на чловѣческыя грѣхъ непричас-
 тенъ, и роди сѣ отъ безъ грѣшинѣ и безъ-
 мѣжнѣ майкѣ. Затова, като безъ рѣшенъ не
 стѣше мѣ сѣ тѣзи грѣховнѣ ранѣ на за-
 коно-то оврѣзаніе; нѣ защо-то доде да
 зѣмне върхъ сѣ грѣхове-тѣ на всичкыя
 свѣтъ, ако и безгрѣшенъ, като единъ грѣ-
 шникъ, търпи оврѣзаніе-то. Повече бла-
 дыка нашъ показалъ смиреніе въ оврѣзаніе-
 то, а не въ свое-то рождество; защо-то въ
 рождество-то сѣ пріе само образъ чловѣче-
 скій, какъ-то дѣла Апостолъ-тѣ: *въ подо-
 бій чловѣчествѣ бывъ, и образомъ обрѣтѣся якоже
 чловѣкъ* г) а въ оврѣзаніе-то пріе върхъ сѣ
 образа на единъ грѣшникъ, като прѣтър-
 па ранѣ-тѣ, отрѣденъ за грѣха; безъ да
 вѣше повиненъ въ нѣщо. страдаше като по-
 винный, и като че дѣмаше сѣ Давида: *яко
 не възхвѣтахъ тогда въздаяхъ.* д) На кой-то грѣхъ

г) Филипп. гл. 2, ст. 7.

д) Псалм. 68, ст. 5.